

NOVEMBER 2023 Årg 42

MISSION STATEMENT

**Kreaprenör[®] - nätverksallians
i Medvetandeeran**

KreaprenörNYTT har inte som mål att tillfredsställa våra läsares upplevda drifter och behov. Därför skriver vi inte om sådant "vi vet att vi redan vet". Istället är vi ständigt på jakt efter sådant vi medvetet eller omedvetet väljer bort, därför att det inte stämmer med vad man bör läsa. Vi utmanar våra läsare genom att skriva om sådant som censureras och inte skrivs om i systemmedia.

Vårt syfte är att informera om det paradigmskifte vi är mitt inne i och informera om vad som verkligen händer med vår kultur. Vi bejakar medvetna och nyfikna människors ständiga sökande efter "det vi vet att vi inte vet". Vi har glädjande nog ett växande antal läsare med samma insikt.

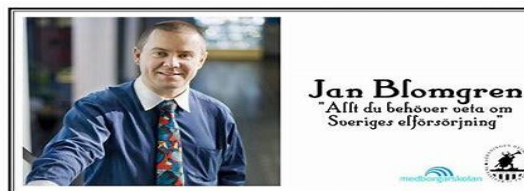
**STÖD OSS DU OCKSÅ I VÅRT
NU 42-ÅRIGA ARBETE i syfte
att samla alternativa krafter till
försvaret av vår kultur och frihet.
Betala i så fall frivillig årsavgift
200:-- till plusgiro 231666-9.
TACK PÅ FÖRHAND.**

I DETTA NUMMER

- * **STOPPA TOKSTOLLERIET**
- * **OM PALESTINAKRISEN**
- * **NOTIS OM UKRAINAKRIGET**
- * **OM BANDY OCH VÅR KULTUR**
- * **DE VAR UNGA PÅ 1960-TALET**
- * **ÖPPET GREV OM WHO TILL
SVERIGES RIKSDAG**

HUR LÄNGE SKA TOK- STOLLERIET FORTSÄTTA

Riksrevisionsverket har tagit bladet från munnen och gjort en utredning av de politiska beslut som gjort att Sverige på 20 år har monterat ner ett av världens mest dugliga energisystem uppbyggt på säker vatten- och kärnkraft och fått ett ineffektivt och ohållbart energisystem med enorma kostnader för medborgarna, som driver på inflationen i en ekonomi som är på dekis, samtidigt som banker och energibolag gör enorma vinster. Riksrevisionsverket konstaterar att de beslut som fattats av politikerna de senaste 20 åren har varit urusla och har saknat all konsekvensanalys.

Jan Blomgren har varit professor i tillämpad kärnfysik vid Uppsala universitet. 2009 lämnade han professorstjänsten för att bli seniorexpert i Vattenfall, där han bl.a. var föreståndare för SKC - Svenskt Kärntekniskt Centrum - där han arbetade med att stimulera och utveckla forskningssamverkan mellan högskolor, myndighet och näringsliv inom strategisk och tvärdisciplinär kärnteknik. >>>

>>> 2013 slutade **Jan Blomgren** på Vattenfall och bedriver sedan dess egen verksamhet i kärnkraft med rådgivning, utbildning och som debattör. Han motiverade sitt beslut att sluta på Vattenfall vid ett anförande på "After noon tea" i Hägerstens församling med att "det var som att arbeta med ett gäng dårar". Han har skrivit boken "Allt du behöver veta om Sveriges elförsörjning", där han bl.a. varnar för instabilitet i elproduktion, när planerbar elproduktion ersätts med intermittent, icks-planerbar elproduktion – läs vindkraft och grön omställning. 2021 utkom han med en ny bok med titeln "**Jodå, Gud spelar tärning**" som svar på *Albert Einsteins* välkända uttalande att "Gud spelar inte tärning", Boken handlar om att Gud håller på att göra comeback inom naturvetenskapen.

Newtons gravitationslag i förening med evolutionsteorierna ledde till en vetenskaplig världsbild, där utrymmet för Gud blev väldigt litet. I dagens naturvetenskapliga världsbild från senare delen av 1900-talet är slumphändelser återigen inte bara tillåtna utan på många vis avgörande för hur världen fungerar, vilket är fullt förenligt med synen med en tro på en aktiv Gud. Vid besöket i Hägerstens församling intervjuades han om denna bok.

Nu återkommer Jan Blomgren i SwebbTV till kostnaderna för att balansera det kapsejsade elsystemet. På några år har denna kostnad gått från under en miljard SEK till flera tiotals miljarder. Förklaringen, säger han är vindkraftens expansion och dess inneboende problem att generera stabil el. Detta är en delförklaring till att vi har kunnat se våra fakturor för eldistribution öka på senare år. Tyvärr kommer detta problem att förvärras ytterligare i

och med att ny vindkraft installeras. Jan Blomgren åskådliggör problemet med att elproduktionen uppe i Norrland på några timmar kan "tappa" effekt motsvarande flera kärnkraftverk på grund av ändrade vindförhållanden. För att kompensera för sådana fall måste el ledas om från andra håll och då måste mängder med nya elledningar installeras. Kostnaden för detta är i samma storlek som att bygga nya kraftverk.

Han åberopar Riksrevisionsverkets kritik om bristande konsekvensanalys och menar att det var redan 1978 med *Ove Rainers* kommission, som politikerna började slarva med konsekvensanalyser vid avgörande energibeslut. Han nämner att Riksrevisionen flera gånger gjort ett utmärkt jobb, men att dessvärre tas inte deras slutsatser på allvar varken av beslutsfattare eller media.

När det gäller livslängden för ett vindkraftverk har man angett den till 20 år. Nu visar det sig att de inte ens håller så länge, utan snarare endast 10 år. Detta har lett till att många investerare nu drar sig ur stora planerade projekt. Fakta om hållbarheten för vindkraftverk har alltid funnits bland tekniska experter, men den har inte tagits på allvar av politiker och investerare. Men nu har alltså de senare börjat få kalla fötter och visar ett allt större ointresse att gå in med kapital i dessa projekt.

Två veckor efter att den svenska riksrevisionen kom med sin kritiska rapport, kom EU:s revision ut med en liknande rapport. Denna handlade om "hållbarheten" för havsbaserad energiproduktion, som i praktiken är identisk med havsbaserad vindkraft, då de andra havskraftkällorna är försumbara.

>>>

>>> Ordet "hållbarhet" i detta sammanhang syftar inte bara på klimat, utan också på andra värden för att de europeiska samhällena ska fungera över lång tid framöver.

I de rapporter som politikernas beslut har grundats på finns orden grön omställning, klimatsmart och hållbar med tusentals gånger, men aldrig orden lönsamhet och vinst. Det gör att på senare tid har alltså företag och investerare i all möjlig s.k. klimatsmart industri börjat dra öronen åt sig, när det visar sig hur ineffektiva och olönsamma de gröna omställningsprojekten är.

I kombination med att koldioxidhypotesen och teorier om jordens undergång börjar motbevisas och undergången ständigt uteblir, undrar vi när det är dags att sätta stopp för tokstollars och mediernas religiösa tro och ständiga predikningar om grön energi-omställning. Och istället börja ta till oss av modern naturvetenskaplig forskning och tron på en "klokare Gud" och en sund kristen inställning om tro, hopp och kärlek till världen och medmänniskorna, som var det som under 500 år bidrog till att göra Sverige till ett av de framgångsrikaste industri-länderna i världen med världens bästa energisystem.
U

OM PALESTINAKRISEN

Svenska PK-media och ett antal "kändisar" inklusive *Greta* har redan tagit ställning för de civila på Gaza-remsan. Denna lilla remsa med ca 2 miljoner invånare styrs av Hamas, en terrorklassad sunnireligiös/politisk organisation styrd med sharialagar, vars ledning har startat kriget.

Resten av det vi kallar Palestina är Västbanken, där en sekulär och korrupt regim Al Fatah regerar. Man har inte lyckats ge sin befolkning drägliga levnadsvillkor trots stort bistånd framför allt från Sverige. Ledningen är impopulär hos majoriteten av invånarna. Dess förre ledare *Arafat* (1929 – 2004) blev förmögen genom att kontrollera bidragen personligen. Hans efterträdare, *Mahmud Abbas*, född 1935, är premiärminister i Palestina. Han vann presidentvalet i Palestina 2005 och har sedan dess inte genomfört något val, vilket innebär att han nu är inne på sitt 18:e år som president. Flera människorättsorganisationer har kritiserat Abbas och hans styre för avsaknad av demokrati.

Sunnimuslimska Hamas (i Gaza) och sekulära Fatah (på Västbanken) är till råga på eländet dödsfiender.

Israel har därutöver fiender i Libanon i form av den shiastyrda milisorganisationen Hizbollah i Libanon och av det shiastyrda Iran, som ser som sin främsta uppgift att utplåna Israel från jordens yta, vilket även Hamas gör. Shiastyrda Irak, som är beroende av Iran, och Syriens Assad, som är också beroende av stöd från Iran, skall också räknas till Israels fiender.

Dessa shiastyrda fiender utgör Israels största framtida hot. >>>

>>> Hur ska någonsin fred kunna skapas om de omkringliggande staterna har som mål att utplåna Israel?

Flera stater och FN, propagerar för en tvåstats-lösning.

Hur ska en sådan lösning fungera i praktiken? Lösningar har förhandlats fram, senast i Oslo 1993, men har ständigt saboterats från bägge sidor.

Ett annat förslag är en enstats-lösning, dvs Israel, Gazaremsan och Västbanken skulle utgöra en enda statsbildning. Detta förslag är dock oacceptabelt för Israel eftersom det rent demografiskt skulle innebära att den arabiska befolkningen inom någon generation skulle vara i majoritet i den nya staten, vilket skulle innebära slutet för den judiska staten.

Det finns teoretiskt också en femstats-lösning:

Gazaremsan blir staten Hamastan, Västbanken blir Fatahstan, den arabiska befolkningen i Israel blir Arabistan, den ultra-ortodoxa Haredimbefolkningen, som är ett stort problem i Israel, skulle bli Haredimstan och återstoden av Israel, kuststäderna och vissa bosättningar, skulle bli ett nytt Israel.

Rent teoretiskt skulle det kunna fungera genom att de olika religionerna samlas i respektive stat med homogena befolkningar. Men ekonomiskt skulle staterna troligtvis inte vara bärkraftiga förutom Israel.

Varken enstats-lösningen eller femstats-lösningen verkar realistisk och en tvåstats-lösning är i dagsläget långt borta. Då återstår ett status quo, det vill säga allt fortsätter som det gjort sedan 1967 med intifador, raketanfall, enskilda överfall av

självordspalestinier. D,v,s, fram tills nu, när Hamas anföll Israel, mördade flera tusen och tog gisslan.

Fram till detta Hamas anfall mot Israel höll den politiska kartan i Mellanöstern på att ritas om. Israels traditionella fiender – de sunniarabiska Emiraten och Egypten hade redan etablerat diplomatiska relationer med Israel och Saudiarabien var på god väg att göra detsamma.

Kanske är en tvåstats-lösning trots allt Israels minst dåliga val.

Det innebär en ny, men i grunden kanske fientlig grannstat, dock utan Hamas och med ett reformerat Al-Fatah.

Kanske skulle fred med Palestina-araberna, kunde uppnås. Hotet från de shia-dominerade länderna finns kvar, men skulle kunna motverkas med stöd från FN, USA, EU och Arabförbundet ekonomiskt och politiskt. Men det kräver stora eftergifter, främst från Israels sida, med bl.a. ett delat Jerusalem och övergivandet av vissa bosättningar på Västbanken, vilket de ultraortodoxa judarna är starkt emot.

Palestina har aldrig existerat som ett land.

Kejsar Hadrianus kallade Judéen för Palestina för att förödmjuka judarna efter att ha slagit ner deras uppror. Före romarnas ockupation beboddes området av några judiska stammar.

Palestinier är ingen etnisk grupp. Ursprunget är inte klarlagt. Judéen/Palestina har alltså aldrig varit ett självständigt land, utan endast en region under olika imperier: 1. Romarriket, 2. Bysantinska riket, 3. Korsfararnas kungadöme, 4. Mamluckernas rike, 5. Osmanska riket. Och 1920 – 1948 var Palestina ett brittiskt mandat. *****

NOTIS OM UKRAINA- KRIGET I NEWSVOICE – obunden debatt- och nyhets- tidning

Rysslands angrepp mot Ukraina i februari 2022 har fördömts inte minst av västvärlden. Det jämförs ofta med Nazisternas invasion i Polen och *Putin* jämförs med både *Hitler* och andra totalitära ledare. Men vad säger egentligen FN-stadgan om Rysslands operationer i Ukraina?

I artikel 106 och i synnerhet artikel 107 i FN-stadgan stipuleras det rätt tydligt att de allierade i andra världskriget mot Axelmakterna har rätt att gå in i de krigande länderna även efter att dessa har blivit besegrade. Här syftas på möjligheten att gå in på nytt i dessa nationer om idéer som t.ex. nazism eller likartade idéer åter börjar slå rot.

Detta exemplifieras särskilt tydligt i artikel 107 under kapitel XVII om säkerhetsöverenskommelser:

"Ingen bestämmelse i denna stadga medför ogiltighet av eller utesluter ingripande avseende stat, vilken under det andra världskriget varit fiende till någon av denna stadgas signatärmakter, och vidtaget eller godkänt som följd av detta krig av de regeringar som bär ansvaret för dylika åtgärder.

Om någon av de allierade i kriget mot nazismen i efterhand skulle anse att någon nation, som varit allierad med Nazityskland eller varit en del av det eller Axelmakterna, blev nazistiskt igen, så legitimerar denna överenskommelse den allierade att vidta åtgärder.

Anta t.ex. att Tyskland skulle bli nazistiskt igen. Då skulle denna paragraf gälla. Detta tycks vara

osannolikt, men det finns faktiskt ett land idag, som var delvis ockuperat av Nazityskland och där många tydde sig till nazism och fascism. Det är Ukraina, som under andra världskriget delvis hade väldigt nazistisk prägel. Det gällde givetvis inte de flesta ukrainare, som var emot såväl nazismen som sovjetisk ockupation.

På senare år har dock nazismen i Ukraina nått väldigt höga nivåer, så till den grad att Ukraina idag är det land i världen som har haft mest problem med [nazism](#) och i synnerhet med våldsam sådan.

Ingen av artiklarna i FN-[stadgan](#) har ersatts, vilket betyder att det fortfarande finns prejudikat för att ingripa mot nationer som under andra världskriget var i krig mot de allierade, där Ryssland var det land som framgångsrikast bekämpade nazismen och den tyska armén.

Det betyder att Rysslands angrepp mot Ukraina i ljuset av denna FN-stadga inte nödvändigtvis är så folkrättsvidrigt, som det ofta har framställts i media och av ledande politiker i västvärlden.

Putin har hela tiden hävdat att Ryssland inte avser att inta Ukraina. utan att man endast vill rensa ut nazismen och avsätta ledningen, som bl.a. vållat stora problem i inbördeskriget mot rysktalande befolkning i östra Ukraina.

För att undvika alla missförstånd informerar Kreaprenör för fred.

Fred skapas genom samtal och en inställning att försöka förstå och ta hänsyn till motståndares krav och önskemål. Västvärlden ensidiga och krigiska inställning, som lydstaten till USA, vars ekonomi länge byggts på det militärindustriella komplexet och petrodollarn, leder enligt vår uppfattning bara till mera krig. ***

”LÄNGE LEVE”

DEN DÖENDE BANDYN!

Bandy är en av Sveriges mest traditionsrika lagsporter. Trots ständiga dödförklaringar och en uppgiven självbild lever den vidare, men så erbjuder bandyn också något som annars saknas nästan överallt, skriver Nils Håkanson i en intresseväckande artikel i SvD.

Nu har den 118:e årgången av svenska mästerskapet i bandy inletts, en av svensk idrotts mest traditionsrika tävlingar. Männens första mästerskap gick av stapeln 1907, samma år som Oskar II dog och Picasso sjösatte kubismen. Kvinnorna var egentligen lika tidigt ute, men fick inget nationellt mästerskap förrän 1973.

118 år är en ansevärd ålder för en syssla som är så krävande, inte bara idrottsligt utan också organisatoriskt. Det behövs en stor is och mycket folk både på och runt planen. Spelidén är inte självförklarande och sporten har aldrig omsatt särskilt mycket pengar. Att bandyn blivit så långlivad är anmärkningsvärt eftersom sporten nästan alltid har varit omgiven av envisa rykten om sin nära förestående död.

Torbjörn Andersson visade i sin fina historik **”Den döende bandyn? En säregen historia om svensk natur, nationalism och nostalgi”** (2019) hur dödförklaringarna utgjort ett stående inslag i svensk bandy under större delen av dess historia. Redan på 1920-talet var det en självklarhet att sporten snart skulle tyna bort i skuggan av den kommersiellt mer gångbara och praktiskt lätthanterligare ishockeyn.

När bandyn likafullt spred sig och slog rot på många mindre orter,

menade vissa av dess tidiga, mer aristokratiskt lagda utövare, att idrotten hade förfulats, förvanskats till oigenkännlighet. **”Riktig bandy”** har ofta spelats i ett ”förr i tiden”, som har följt denna sport genom årtiondena, ständigt på ungefär en generations avstånd.

Bandyn är en egen minneskultur.

Kanske hänger detta ihop med någonting annat som utmärker bandyn: historiemedvetandet bland de bandybitna. Nostalgiker och kalenderbitare finns väl överallt, men den så kallade **bandyfamiljen** sticker ut. Ingen annan idrott torde vara lika maniskt upptagen av sin egen historia med allt som liknar maratontabeller, materialförändring, bandyportfölj och forna storhetstider för lag som inte längre finns och gamla storspelare med smeknamn som återkallar tider som flytt – *”Sleven”, ”Snoddas”, ”Dallas”, ”Gucko”, ”Sladden”, ”Sigge Lomanov”*. Den lilla medievärld som bevakar sporten ägnar ett förbryllande stort utrymme åt *”härliga tillbakablickar”*.

Med allt detta följer en viss värdering av historien och samtiden, en historiesyn enligt vilken *”numera”* nästan alltid är sämre än *”förr”*. På så vis ger bandyn ett behändigt exempel på samma konfliktfyllda förhållande mellan minne och liv, mellan förflutenhet och framtid, som återkommer på så många andra håll i vår tid.

En viktig anledning till att den nostalgiska historiesynen har utvecklats inom just bandyn har varit dess starka förankring i bruksorter eller mindre industriorter som for illa under övergången från industrisamhälle till globaliserat tjänstesamhälle. Den avfolkning och stagnation som präglade >>>

>>> många av dessa orter efter 1960-talet satte spår också i bandyns självbild. Industrinred-läggning följdes av utflyttning som ledde till publikflykt och slutligen föreningsdöd. Så kom ortens och bandylagets storhetstid att sammanfalla i minnet och bandyns minneskultur fick ett drag av nostalgisk utvecklingspessimism. Moderniteten var nog bra, men bara så länge allt förblev vid det gamla.

Förstod man redan då att storhetstiden snart var över?

En tydlig illustration till det här ger Sveriges enda bandymuseum, som symptomatiskt nog är inrymt i ett nedlagt bruk, i Gjuterimuseum i Hälleforsnäs, en sörmländsk tätort halvvägs mellan Eskilstuna och Flen. Bandyutställningen ägnas huvudsakligen åt det som en gång var ortens stolthet, Hälleforsnäs IF med 21 säsonger i högsta divisionen och en höjdpunkt i semifinalserien 1979, då "Brukets blå" pressade storfavoriterna Broberg från Söderhamn till en tredje och avgörande match.

På väggarna hänger gamla lagtröjor, benskydd, klubbor, bollar. Man kan bläddra i gamla

bandytidningar och matchprogram och titta på gamla foton på de till synes lyckliga unga människor som fick spela bandy 1951. Ett uppförstorat foto visar de rockklädda massor som fyllde läktarna under en hemmamatch en vinterdag 1960. Den som i dag besöker orten för första gången har svårt att förstå hur det kan ha rymts så många människor i Hälleforsnäs på en och samma gång.

En hel vägg i museet vittnar om undret: den makalösa succésången 1978/1979. Här lever ännu stoltheten över triumferna. Här svider ännu den knappa förlusten i den avgörande semifinalen – domartabben som fällde "Brukets blå" en tisdagskväll i mars 1979.

Förstod man redan då att storhetstiden snart var över? Bruket hade problem. Under de efterföljande årtiondena avvecklades det i en utdragen serie varsel, uppsägningar och konkurser. Bandyföreningen gick samma väg och sjönk genom seriesystemen. I början av 2000-talet lade man ner verksamheten. Så dog bandyn i Hälleforsnäs, och så dog den på många andra håll, i en samhällsomvandling lika sorglig som oundviklig. Den skildras på ett gripande sätt i trubaduren *Lucas Starks* visa "Brukets Blå" (2020), ett vackert minnesmärke över en liten värld som gått under.

Bandyns minneskultur påverkas också av de utmaningar som idrotten ännu står inför. Många föreningar kämpar för att hålla sig vid liv, vilket i mindre kommuner kan handla om det mest basala: att man alls ska ha råd att spola en is. Den saken försvåras i sin tur av allt mildare vintrar. Återväxten hämmas av digitaliserings makt över barns fritid och av majoritetssamhällets >>>

>>> monomana intresse för de sporter som redan är störst. På en del håll sjunker elitlagens publik-siffror: folk väljer Netflix eller Champions League framför en kväll på Zinken, Mossen, Studan.

Är man inte störst och rikast är man "helt värdelös". Många bandyfantaster ser denna utveckling och blir så modfällda att de själva börjar dödförklara sin älskade sport. Man märker det i kommentarsfälten i alla bandyrelaterade sociala medier översvämmade av vanmäktiga utrop: **"Det finns ingen framtid för den här sporten!"** "Helt värdelöst, bandyn blir aldrig vad den var!" "Det spelar ingen roll vad ni gör, bandyn finns inte om tio år!"

Men att reaktionen **så ofta är uppgiven och förbittrad har bara i viss mån att göra med bandyns faktiska utmaningar**. Utvecklingspessimismen har också ett eget liv: den är självgående och hämtar näring i den nostalgiska minneskulturen. Alla dessa "härliga tillbakablickar på säsongen 1986" kan verka oskyldiga, men som på många andra håll påverkar nostalgin vårt intresse för framtiden. Den slår lätt över i en fientlig inställning till blotta tanken på att framtiden skulle kunna vara spännande och meningsfull när den inte längre kan upprepa det som en gång var.

Om utställningen i Hälleforsnäs förhåller sig till en faktisk förlust har den här sortens svartsynta kommentatorer ofta en helt annan jämförelsepunkt, nämligen de kommersiellt mest framgångsrika lagsporterna, främst ishockeyn och fotbollen. Logiken verkar vara: eftersom bandyn inte kan bli som dessa sporter kan man lika gärna lägga ner. Är man inte störst och rikast är man "helt värdelös".

Här kan nämnas att bandyn 2022 hade cirka 55 000 aktiva utövare i Sverige, vilket är ungefär lika mycket som volleyboll och bordtennis.

Det ska jämföras med ishockeyns cirka 260 000 utövare, innebandyns cirka 390 000 och fotbollens långt över miljonen aktiva utövare. Bandyn kan uppenbarligen inte mäta sig med detta. Men är det för den skull "helt värdelöst" med 55 000 aktiva utövare och ytterligare några hundratusen intresserade? Eller är det bara i förhållande till den nostalgiska minneskulturen och samtidens kommersiella giganter som det ter sig så? Några hundratusen övertygande entusiaster är rent objektivt ganska mycket, fullt tillräckligt för att vidmakthålla en levande svensk subkultur – fråga punkarna, poesiläsarna, pingis-älskarna och **fråga politikerna!**

"Heja bandy!"

Det bör poängteras att bandyns starka minneskultur inte är enbart skadlig. Den gemenskap som följer med denna udda sport är starkt identitetsbyggande – förmodligen mer än inom andra idrotter. Intresset ärvs ofta inom familjer och släkter, och de yngre håller inte sällan reda på äldre släktingars spel i numera nedlagda föreningar (kanske Hälleforsnäs IF). På så vis förbinder bandyn sina anhängare med deras släkthistoria och med en större kulturgeografi; den ger sina anhängare ett sammanhang.

Den återkommande glosan "bandyfamiljen" beskriver något av detta – folk känner varandra, känner igen varandra eller åtminstone känner att de hör ihop när de rör sig i närheten av en bandyplan. **Ibland på en match händer det att publiken vrålar i förtjusning >>>**

>>> över själva sporten: "Heja bandy!" Motsvarande har nog aldrig hänt på Tele2 Arena eller Eleda Stadion.

Avslutningsvis kan man konstatera att bandyn inte verkar påverkas enbart negativt av sin nära förestående död. Om man för en stund bortser från de uppenbara problemen är det också så att elitlagen rent idrottsligt håller en minst lika hög nivå som deras föregångare gjorde för 25 eller 50 år sedan.

Publikrekordet för herrmatcher på elitnivå sattes inte 1953 eller 1975 utan 2013 (i SM-finalen mellan Hammarby-Sandviken, 38 474 åskådare och ungefär en halv miljon tv-tittare). På damsidan slogs motsvarande rekord 2019 (SM-finalen Västerås-Skutsjär, 6 478 åskådare och 114 000 tv-tittare).

Snittsiffrorna i bandyns Elitserie är för all del bekymmersammare. Men då är inte heller publiksiffror meningen med livet. Det ångar ur din mun – ett säkert tecken på att du lever.

Vad som däremot är meningen med livet för ganska många är känslan av delaktighet i ett angeläget sammanhang. Och där kan bandyn erbjuda något som inte finns på många andra håll, eftersom bandyn är raka motsatsen till de stora lagidrotternas pengacirkus, samhällsskadliga korruption och vulgära självupptagenhet. I Bandy finns inte pengar, men värdighet, självständighet, särprägel och skönhet. Det finns gemenskap, ett hem, ljudet av snabba skär en klar vinterkväll, ruset, en bolljavel som ska in, en uppskruvad termos. **Det ångar ur din mun – ett säkert tecken på att du lever.**

VÅR KULTUR OCH VÅR FRIHET
Nils Håkansons artikel ovan passar väl in i Kreaprenör projekt om "hoten mot vår kultur och vår frihet och vårt arbete för att bevara och försvara vår kultur".

Värt att påpeka i dessa tider är att det heller aldrig förekommer några slagsmål mellan supportrar och att de utpatrullerade poliserna aldrig har något annat att göra än att se på glada supportrar, ofta hela familjer, som går förbi iklädda sina favoritlags tröjor.

Detta om något är något som är rakt emot vad som händer i de stora kommersiella sporterna såsom fotboll och ishockey.

På bandyarenor smugglar man inte in och bränner av bengaler, utan möjligen endast en diskret bandyportfölj med kaffekask för att hålla värmen.

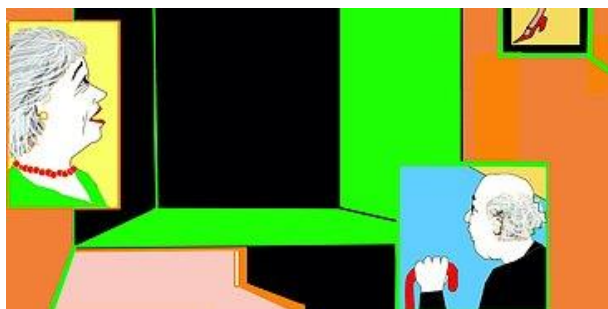
>>>

DE VAR UNGA PÅ 1960-TALET

400.000 var på Woodstock-festivalen 1969. Det var en upprorisk generation.

På ett väl fungerande äldreboende 2023 får de boende plötsligt besked att det ska läggas ner. De äldre ska förflyttas och inhysas där det finns plats. Ingen vet var. De äldre antas inte vara kapabla att ifrågasätta. De ska finna sig.

Men.....tänk om det finns äldre som beslutsfattarna inte räknat med? Hur har Woodstockgenerationen förändrats på insidan? Finns det människor på boendet som med livserfarenhet och omdöme klarar det ingen trodde var möjligt? Vad händer om de löper linan ut? Kanske behövs det bara att någon törs inleda upproret.

**Köp biljett till komedin
Sistagångsväljare på**
<https://www.kulturbiljetter.se>

Varmt välkomna att se denna ytterst aktuella komedi!

Michael Riise
Regissör och Kreaprenör

FÖLJANDE BREV HAR SKICKATS TILL SAMTLIGA RIKSDAGSLEDAMÖTER 2023-10-31

Detta brev är skrivet med anledning av er underlåtenhet att debattera det som är vår tids kanske viktigaste fråga, nämligen de förändringar som ska ge **VÄRLDSHÄLSOORGANISATIONEN (WHO)** diktatorisk makt.

I maj 2023 hölls ett möte i Genève för att fatta beslut om förändringar av **International Health Regulations (IHRs)**, som är det juridiska styrdokumentet för WHO, avsett att träda i kraft i maj 2024. Om så sker kommer WHO övergå från att vara ett rådgivande organ till att bli en överstatlig myndighet med vittgående befogenheter. Dess generalsekreterare får mandat att vid ett kommande så kallat hälsonödläge av internationell betydelse fatta en rad tvingande beslut som sätter den svenska grundlagen ur spel. Vad som utgör ett nödläge är löst och luddigt formulerat och kan således utropas helt godtyckligt och enväldigt av generalsekreteraren.

WHO får då rätt att ta ifrån oss vår yttrandefrihet, införa censur, ålägga oss stora ekonomiska skyldigheter, påtvinga oss medicinsk behandling och begränsa vår rörlighet. **Bifogat finns en lista över tio av dessa förändringar med referenser**, så att ni själva kan kontrollera våra påståenden och inte avfärda dem som vinklade tolkningar eller s.k. konspirationsteorier.

För en månad sedan ordnade riksdagsledamoten **Elsa Widding** ett informationsmöte i Riksdagen för att belysa denna fråga. Där fanns en rad framstående internationella >>>

>>> experter och bland dem den schweiziske juristen **Philipp Kruse** specialiserad på frågan om de kommande förändringarna av IHR och vad de kommer att innebära.

Men han talade inför ett tomt auditorium, eftersom intresset från er folkvalda tycks vara obefintligt. Samma tystnad råder i svenska media. Mest skrämmande är underlåtenheten från skattefinansierade Public Service att belysa denna fråga.

Vad beror detta ointresse på? Vi tror att svaret är att många svenskar har ett grundmurat förtroende för WHO och ser dess arbete som präglad av idealism och omsorg om människor. Så har det en gång varit. Och så marknadsförs det än idag. Men i själva verket har WHO steg för steg tagits över av läkemedelsbolagen och av internationella finansiella intressen. Det är inte längre medlemsländerna, som bestämmer över verksamheten.

Nu återstår endast en knapp månad att bromsa denna utveckling. Det är bråttom! Den 1 december 2023 är deadline för att protestera mot de planerade förändringarna av IHR, som antogs i Genève i våras. Detta måste ske skriftligt till WHO av medlemsländernas regeringschefer. Det är därför vi vänder oss till er med en förhoppning att ni ska besinna ert stora ansvar och leva upp till det förtroende som ni fått i egenskap av representanter för det svenska folket. Vi kräver att ni tar upp frågan om WHO till debatt i riksdagen och beslutar att statsminister **Ulf Kristersson** avvisar förslaget till förändringar av IHR.

Se följande **Bilagor**

Tio viktiga förändringar av IHR International Health Regulations, styrdokumentet för WHO.

1. Respekt för värdighet, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

stryks: “Respekten för värdighet, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för människor” tas bort ur IHR och ersätts av svårtolkade termer som “rättvisa, samstämmighet och inkludering” (equity, coherence, inclusivity). ([Artikel 3 – sid 3](#))

2. **Tvångsmedicinering:** WHO ges befogenhet att kräva medicinska undersökningar, immunitetsbevis, bevis på vaccinering och att genomföra kontaktspårning, karantän och medicinsk behandling. ([Artikel 18, sid. 16-17](#))

3. **Utökad censur:** Innebörden av desinformation utvidgas kraftigt och WHO ges mandat att enväldigt censurera och förbjuda vad de anser vara desinformation. ([Bilaga 1, sida 36](#))

4. **Sveriges suveränitet förloras:** En kriskommitté inom WHO ges befogenhet att ogiltigförklara beslut fattade av suveräna nationer angående hälsoåtgärder och i stället görs kriskommitténs beslut bindande. ([Artikel 43 –sid. 21-22](#))

5. **Från rådgivande till bindande:** WHO:s övergripande karaktär ändras från att vara en rådgivande organisation som ger rekommendationer, till ett styrande organ vars proklamationer blir juridiskt bindande. ([Artikel 1 och artikel 42 sid 22](#))

6. Potentiell snarare än faktisk

nödsituation: Räckvidden för IHR utvidgas kraftigt till att inkludera scenarier som bara har en “potential att påverka folkhälsan”. Vad som kan anses påverka folkhälsan kan innefatta områden som t ex klimat, djur och hälsa. Vad som är ett ”potentiellt nödläge” definieras av IHR och kan inte ifrågasättas. För att avgöra om det existerar ett sådant nödläge krävs enligt IHR omfattande >>>

övervakning och rapportering. (Artikel 2 – sid. 2 och 3)

7. **Planekonomi:** WHO:s generaldirektör får befogenhet att enhälligt utropa ett ”potentiellt nödläge” samt ges kontrollen över landets produktionsmedel. Genom en ”fördelningsplan för hälsoprodukter” kommer vissa stater att utses att leverera pandemibekämpningsprodukter enligt WHO:s anvisningar. (Artikel 13A –sid. 12-14)

8. **Globalt hälsocertifikat:** WHO ges befogenhet att upprätta ett system med globala hälsointyg i digitalt eller pappersformat, inklusive testintyg, vaccintyg, profylaxintyg, återhämtningsintyg, formulär för Passagerarlokalisering och en resenärs hälsodeklaration. (Artikel 18, 23, 24, 27, 28, 31, 35, 36 och 44 samt bilagorna 6 och 8 – sid. 16 – 20 och sid. 22 – 24)

9. **Potentiellt enorma kostnader:** Medlemsländerna inklusive Sverige kommer att avkrävas en betydande del av nationens hälsobudget till WHO med total ansvarsfrihet från potentiella skadeståndsanspråk. (Artikel 44A – sid. 25)

10. **Internationell samarbetsplikt:** Sverige och samtliga medlemsnationer blir skyldiga att bygga, tillhandahålla och underhålla infrastruktur för att följa IHR vid sina gränsövergångar. (Bilaga 10 – Sid. 50 – 51)

International Health Regulations:

<https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/246107/9789241580496-eng.pdf>

Den version av IHRs som antogs den 27 maj 2022.

https://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA75/A75_ACONF7Rev1-en.pdf

Videoinspelning som visar antagandet av IHRs

<https://www.youtube.com/watch?v=M393lvg1650&t=466s>

De ändrade stadgarna, om de inte avisas före 1 december 2023

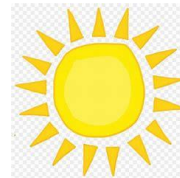
https://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA75/A75_R12-en.pdf

Advokat Philipp Kruses tal

<https://www.youtube.com/watch?v=07gX9IFqNRM>

**LORedaktion -
Laugh Out Loud**

METEOROLOGISK OBSERVATION

Turistchefen på Dalarö har i TV:s väderrapporter observerat att mindre orter i mellansverige som Vaxholm, Sigtuna m.fl. alltid syns utskrivna på väderkartorna. Men man ser aldrig att det står Dalarö. Efter ha studerat flera på varandra följande väderleksrapporter i TV har turistchefen funnit förklaringen. Där Dalarö skulle stå på kartan finns alltid en stor sol.

”Nu är det hög tid att hålla ångan uppe i vintertiden” hälsar turistchef Lars-Olof (LO) Landin

Skicka kommentarer till kreaprenor@ebc.se

Stöd Kreaprenörs arbete för vår kultur och vår frihet genom en frivillig årsavgift på 200 kr och/eller en gåva till plusgiro 231666-9. www.kreaprenor.se/Bli-medlem.html

Vill Du fortsättningsvis INTE få KreaprenörNYTT skickar Du istället ett **”nej tack” till kreaprenor@ebc.se**